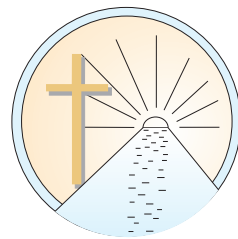


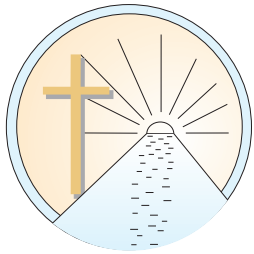
SIONS

Missionstidning



Nr 2/2023

*“Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid,
så som du har lovat, för mina ögon har sett din
frälsning, som du har berett inför alla folk.”
(Luk. 2:29–31)*



SIONS Missionstidning

Nr 2 / 2023

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundkvist, Ida Snellman,
Kristian Gäddnäs, Magnus
Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout/Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Kärlekens korståg	4
Sexagesima -sådd och skörd	6
Vaka ännu en liten tid	8
Barnsida: 11 apostlar	10
Ungdomsflik: Den oförtjänta nåden	12
Förlåt varandra	13
Som vår dag, så skall vår kraft ock vara	14
Man och kvinna, i skapelsen	16
Intervju med Dennis Svenfelt	18
Till minne av Ludvig Eklund	20
Annonser, prenumerationer	22

ELIN NYFELT

har härefter hand om
prenumerationer i Finland
och adressregister.
elin.nyfelt@lff.fi

HELGDAGAR

Kyndelmässodagen, Luk. 2:22-33, *Kristus, utstrålningen av Guds härlighet*
Tredje söndagen före fastetiden (Septuagesima), Matt 19: 27-30, *Den oförtjänta nåden*
Andra söndagen före fastetiden (Sexagesima), Joh 4:31-38, *Sådden av Guds ord*
Fastlags söndagen (Esto mihi), Joh 12:25-33, *Guds kärleks offerväg*
Första söndagen i fastan (Invocavit), Matt 16:21-23, *Jesus segrar över frestelserna*



BIBELORDET

Mat 16:21-23

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda, och att han måste bli dödad och på tredje dagen uppväckt. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom: "Gud bevara dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig." Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors."

BEKÄNNELSESKRIFTER

Schmalkaldiska artiklarna 1537

Första delen innehåller de höga artiklarna om det gudomliga majestätet.

Fadern, Sonen och den Helige Ande, tre skilda personer i ett gudomligt väsen och natur, äro en enda Gud, vilken har skapat himmel och jord.

Fadern är icke född av någon, Sonen är född av Fadern, och den Helige Ande utgår från Fadern och Sonen.

Icke Fadern eller den Helige Ande, utan Sonen har blivit människa.

Sonen har på det sättet blivit människa, att han utan mans medverkan avlats av den Helige Ande och fötts av den rena, heliga jungfrun Maria, därefter lidit, dött, blivit begravnen, nedstigit till helvetet, uppstått från de döda, uppfarit till himmelen, sitter nu på Guds högra sida och skall en gång komma för att döma levande och döda o.s.v., såsom apostlarna och den helige Athanasius' trosbekännelse och vår allmänna barnakatekes lära.

Om dessa artiklar råder ingen tvist eller strid, emedan vi på båda sidor bekänna desamma. Därför är det icke nödvändigt att här vidare tala om dem.

HELGSAMMANKOMSTER

4.-5.2.	Risöhall
11.-12.2.	Punsar
18.-19.2.	Skutnäs, Bosund
25.-26.2.	Flynängen



Kärlekens korståg

Kristus har grundat sin världsvida kyrka och han är själv dess huvud. Han leder den med sitt evangelium till en kamp mot djävulens våld för att befria de hjälplösa människorna till sitt rike. Han har själv vunnit krigen. Han har uppfyllt Guds heliga lag för oss. På korset har han burit Guds straff över den synd som vi har gjort. Han har uppstått från döden.

Men trots att striden är vunnen så förs det ännu en kamp. Varje kristen församling går i kraft av Kristi korsdöd en kamp emot Satan. Församlingen rustar sina medlemmar med trons, hoppets och kärlekens pansar. Med Guds ord som dess enda stridsvapen. Stridsbanér äger den inte. Utan endast fredsbanér. Dess kännetecken är nåd och sanning, vilka Kristus har skänkt. Ett Guds freds banér, det var banéret som Gud gav.

Det har funnits tider i kristenheten när alltför många glömt Kristi fredsbanér och gått till strid med svärd för att försvara tron. Den tiden kännetecknas som en sorglig tid. Kristus glömdes bort och människan blev stor i sig själv. Korstågen är en del av kyrkans historia men något som kristna inte gärna vill komma ihåg. Det som borde ha varit andligt, och som bjöds ut åt människorna som en stor tjänst åt Gud, blev helt förvrängt. Vad gjordes fel? Var grunden i skick? Beaktade man inte människans syndfullhet eller trodde man att en god avsikt tål även lite ondska så länge huvudmålet var rätt? Gud vare tack, att det under samma tid också uppstod ett annat slags tåg, ett kärlekens korståg, ett tåg som väckte evangelium.

De första korstågen (1095–1291)

Under de senaste årtiondena har det från Jakobstadstrakten gjorts flera resor till Israel. Man har velat se Golgata, Betlehem, Genesarets sjö och många andra platser. Dessa har varit välsignade resor. Ändå är seden att besöka det heliga landet inte ny. Redan under fornkyrkans tid begav sig kristna på pilgrimsresor för att bekanta sig med Jerusalems heliga platser. Den mest kända första kristna turisten var kanske kejsare Konstantin den stores mor Helena, som levde under 300-talet. I flera hundra år kunde man nu tryggt resa till de heliga platserna. Men sedan ändrades situationen.

Under slutet av 1000-talet var Israels område kontrollerat av olika muslimska kalifat som stred mot varandra. Det här förändrade den tidigare seden som tillät kristna att resa till det heliga landet. Nu påbörjades en förföljelse av resenärerna. När kristna förbjöds att besöka den heliga graven så fick den västra kristenhetens ledare, påven Urban II, orsak att begära om Jerusalems befrielse. För att uppmuntra Europas furstar och folkslag att bege sig iväg så utlovade påven en evig förlåtelse för alla som dog i striden.

Under det första korståget lyckades man erövra Jerusalem och grunda flera korstågsriken inom området. Det grundades flera ridderskap för att skydda pilgrimsvandrare som kom till det heliga landet. Det mest kända är krigsmunkarnas Tempelherreorden. Att härska över områden var ändå svårt på grund av att det ständigt kämpades olika strider. Den

sista korstågsstaden som muslimerna erövrade tillbaka år 1291 var staden Akko.

Det har framlagts kraftiga misstankar om korstågens andliga motiv. Kanske någon resenär hade sådana, men redan i ett tidigt skede hade påvarna sin egen maktpolitik i de europeiska områdena och det fanns en religionspolitik emot kyrkan i öst med i bilden. Det fanns också spänningar mellan furstarna, problem hos vanliga människor och soldaternas världsliga begärelser som förvrängde ändamålet. Kanske begäret fick makt på grund av utlovade synders förlåtelse. En korsriddare kunde vara bekymmerslös och låta begären ta övergrepp. Han hade ju lovats evig syndaavlösning, ifall det gick dåligt på resan.

Den sorligaste av de nio korstågen var kanske det tredje, när korstågsarmén vände sina vapen emot de österländska kristna. De västerländska arméerna erövrade Konstantinopel (Istanbul) och tog den i sin makt. Staden och dess kyrkor, samt kloster, plundrades och många präster och folkslag dödades. Kanske den mest talande bilden av förstörelsen är från dåvarande kristendomens vackraste kyrka Hagia Sofia. Soldaterna, med hästar, red in i kyrkan. De förstörde altaret och dödade församlingsmedlemmarna som hade tagit sitt skydd i kyrkan. Västerländska präster som var med i korståget deltog också i förstörelsen med plundring av relikier. Även påven deltog i striden genom att godkänna den. Han krävde att få bli den österländska kyrkans ledare. Men österländska kyrkans präster och folk underordnade sig inte påven, inte ens under förstörelsen.

Ett annorlunda korståg

– Ramon LluII, Guds kärleks apostel

Alla kristna godkände inte sättet som man utförde korstågen på. Det utgavs också kritik. När de sista våldsamma korstågen ännu utfördes påbörjade Ramon LluII från Mallorca ett annat sätt att utföra missionsarbete bland muslimerna. LluII kallas ibland för kärlekens apostel genom sitt nya sätt att utföra missionsarbete. Vi kan tänka att Ramon LluII

verksamhet lyfte Kristi nåd och sanningsbanér tillbaka i stängen.

LluII såg att missionsarbetet bland muslimerna måste påbörjas med att man själv först förstår Bibeln men också den muslimska tron och kulturen för att kunna vinna muslimerna till Kristus. LluII hade tidigare levt ett mycket världsligt liv, men som 28-åring återvände han till dopets nådeförbund efter en kraftig ånger, påverkad av Kristussyner. Han tillägnade sitt liv åt missionen bland muslimer.

När han hade studerat arabiska i tio år påbörjade han ett fruktbart missionsarbete i nuvarande Tunisiens område. Många muslimer omvände sig och blev kristna. Ändå godkändes inte hans verksamhet i Rom och han förklarades som kättare. Trots detta fortsatte han sitt missionsarbete tills han fyllde 80 år. Han dog av sår som han fick av en rasande folkhop som stenade honom, när han ännu en gång burit vittnesbörd om Kristus och uppmanat till omvändelse. Gud välsignade ordet som han sådde. Idag ses Ramon LluII som en far för kärlekens mission.

Med Ramons exempel

i arbetet med evangelium

Det här året får vi tillägna Kristus och komma ihåg Ramon LluII. Tillsammans med honom får vi lyfta Kristi nåd och sanningens fredsbanér i våra församlingar. Nåden hör till alla, den renar och förlåter obegripligt stora synder. Den vinner till slut. På samma gång stänger vi inte våra munnar för sanningen som Kristus, genom sina apostlar, förmedlat för alla människor överallt. Även i vår tid får vi predika för Europas nyhedningar som har gett bort sin tro på en treenig Gud. De, och alla som övergett sin tro, samt vi stapplande kristna behöver Kristus. Vi skall kalla alla med till ordets hörande och be om omvändelse från Herren. Hedningarna är inte endast långt borta. Missionsfältet har kommit nära oss!

Gud välsigne dig!
Vesa Pöyhtäri



Sexagesíma — sådd och skörd

Den andra söndagen i februari, som också är den andra före fastetiden, kallas för sexagesima och betyder den sextionde. Det är alltså 60 dagar till påsk och evangelietexterna talar i huvudsak om sådd, skörd och växt.

Det som jag ständigt förundras över i Jesu undervisning är Jesu pedagogiska sätt att så ut Guds Ord. När han talar i liknelser anknyter han till människornas vardag och förklarar alltid några viktiga huvudpoäng som han vill att folket skall förstå. I den förra årgångens evangelietext (Luk. 8:4-15) talar Jesus om sådden och hur den föll: 1. på stenig mark, 2. bland tistlar och 3. i god jord.

Det som är så fascinerande är att Jesu åhörare faktiskt inte förstod Jesu liknelse direkt utan Jesus måste konkretisera sin

liknelse en andra gång för att människorna skulle förstå. Märker du att Jesus lyfter fram enbart tre saker? På så sätt kan människorna efteråt minnas tre enkla men ändå väldigt viktiga saker. Detta får vara en uppmaning till oss, också idag. Bibelordet är det samma men det måste delas i det mått som åhörarna förstår. Detta kan variera mycket beroende på människornas världsbild, åhörarnas ålder och livssituation. Ordet måste anknyta till människorna på något sätt. Det här gäller både i predikan eftersom *”tron kommer av hörande”* (Rom. 10:17) men också i de mindre sammanhangen och i vardagliga människomöten. Det som är självklart för mig är kanske inte självklart för andra. Det här är speciellt utmanande i vår tid där klyftorna kan vara mycket stora mellan olika generationer och samhällskontexter.

Det trösterika med denna söndag är att det är Gud som ger all växt. Vi får så ut och be att Gud skulle välsigna sådden precis som Jesus välsignade de fem bröden och de två fiskarna så att det räckte till över 5000 personer (Joh. 6:1-14). Det här gäller framförallt för präster, missionärer och förkunnare som har en särskild uppgift att föra ut Ordet men också för oss var och en. Vi får vara såningsmän som delar ut Guds Ord.

Jesus skapar tro

I skapelseberättelsen berättas det att Gud skapar, planterar och gör allt till liv genom Ordet. På samma sätt är det när vi delar Guds Ord. Gud är den som skapar tro, planterar och vattnar människornas jordmåner genom Ordet - Sonen Jesus Kristus och den Helige Ande - som upplyser, uppväcker, kallar och församlar (Luthers stora

katekes). Ordet, sådden och brödet är alltså Jesus Kristus och åkern är människorna. Vi får hänvisa människor såsom Johannes gjorde: *”Se Guds lamm, som tar bort världens synd”* (Joh. 1:29). Tänk hur trösterikt det är att vi inte behöver visa på oss själva. Vi får visa på Jesus Kristus som är världens frälsare och försonare.

Vi får vara delaktiga i Guds mission här i världen, dit vi kallas och på alla de platser där vi har blivit satta. Någon planterar och någon vattnar, men Gud ger växten. Därför får vi vara frimodiga såningsmän i Guds åker. Tillsammans är vi Guds medarbetare (1 Kor. 3:9), och som medarbetare får vi be för varandra, stödja och uppmuntra varandra. Guds är växten och Guds är äran!

Robin Heikkilä



Vaka ännu en liten tid

”Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig.” (Luk. 21:25)

Tecken skall visa sig, säger Jesus. Solen för-mörkas. Om inte Guds ord och Kristi evangeli-um får upplysa och värma så kommer mörker och kyla. Vi människor blir kalla, kärlekslösa och likgiltiga inför Gud och andra medmänniskor. Omsorg om den odödliga sjä-len försummas. Dess större blir mörkret om ännu himmelens stjärnor faller. Man överger Guds ord och leder själar till människoläror.

Vi ska stanna en stund inför de ord som Jesus lyfter fram och se på dem naturligt. När solen för-mörkas, så är de inte solen som mist sin kraft, utan det är något annat som kommit framför solen. Och när solens värme och ljus förhindras så mister månen sakta sitt sken. Så här kan det gå för oss människor. Sakta intar mörkret mer och mer. Värde-ringar som man tidigare haft förändras. Kärleken till Gud, hans ord och till försam-lingens gemenskapen avtar. Medan kärleken till

världen och dess värderingar tilltar. Världsligt sinnelag blir lovligt medan behov av att gå till reningskällan avtar. När vi ser på det tredje tecknet, himmelens stjärnor, så talar detta all-varligt. När man ser upp mot himmelen på kvällen ser man hur dessa stjärntecken alltid är på sin plats. Men någongång har jag fått se en stjärna falla från himmelen. Detta har talat starkt till mitt hjärta. Stjärnfallet går så fort. Sen är stjärnan borta. Man ser inte längre dess ljus. Efter att stjärnan slocknat och fal-lit från himmelen så kan den inte längre vara vägvisare.

Vaka ännu en liten tid. Människor skall komma i ångest och tappa andan över allt som skall ske innan människosonen kommer tillbaka. Många tecken är uppenbara för alla människor. Gud talar allvarligt till hela jor-den. ”Jag kommer snart.” De orden skall en gång gå i fullbordan.

Vaka ännu en liten tid. Vaka tillsammans med Herren Jesus vid krubban i stallet, i templet, i Getsemane och på Golgata kulle. Där Jesus ger sitt liv och sitt blod för alla människor. Där blir synden försonad. Ett så härligt evangelium, fridens evangelium, som den uppståndne och levande frälsaren Jesus har talat. Och talar ännu.

Som en fattig Herrens tjänare vittnar jag åt dig läsare att dina synder förlätas dig, för Jesu Kristi skull. I Jesu namn och Jesu blod är dina synder förlätna. Tro det till frid, frihet och glädje. Ja, ända till den himmelska glädjen.

När tidens tecken uppfylls så säger Jesus att du ska lyfta upp ditt huvud, förlossningens dag, befrielsens dag är nära. Vaka ännu en liten tid, se jag kommer snart. ”Behåll det du har så ingen tar din krona.” (Upp. 3:11)

Vandra i blodets renhet. Då får vi en gång stå med i den vitklädda skaran inför Guds och lammets tron. Johannes fick se denna vit-klädda skara. En av de äldste frågade mig: ”Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?” Jag svarade: ”Min herre, du vet det.” Då sade han till mig: ”Det är de som kommer ur den stora nöden. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lam-mets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen ska slå upp sitt tält över dem. De ska aldrig mer hungra och aldrig mer törsta, och varken solen eller någon annan hetta ska drabba dem, för Lammet mitt på tro-nen ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon.” Upp. 7:13

Guds Frid
Magnus Sundqvist

Siffror i Bibeln:

11 apostlar

Petrus. Jakob. Johannes. Natanael. Filippus.
Vem tror du att de här människorna är?

Det är namnen på fem av Jesus lärjungar, de som följde efter Jesus och lärde sig mycket av Jesus. Några av dem upptäckte också Guds hemlighet; Jesus var Frälsaren, som Gud sändt till världen.

Var de extra smarta? Kunde de förstå allt vad Jesus berättade? Var de extra duktiga eller snälla människor, eftersom de fick vara vän med Jesus? Faktiskt inte.

- **Petrus** kunde vara väldigt impulsiv. Han tänkte inte alltid igenom sina beslut så noga, till exempel sade han att han skulle kunna offra sitt liv för Jesus, men sedan när Jesus blev tillfångatagen smet Petrus iväg och sade att han inte kände Jesus. Sedan blev Petrus ändå en ledare för den första kristna församlingen.

- Känner du någon som lätt blir arg? Sådana var bröderna **Jakob** och **Johannes**. Jesus kallade dem en gång för Åskans söner, han

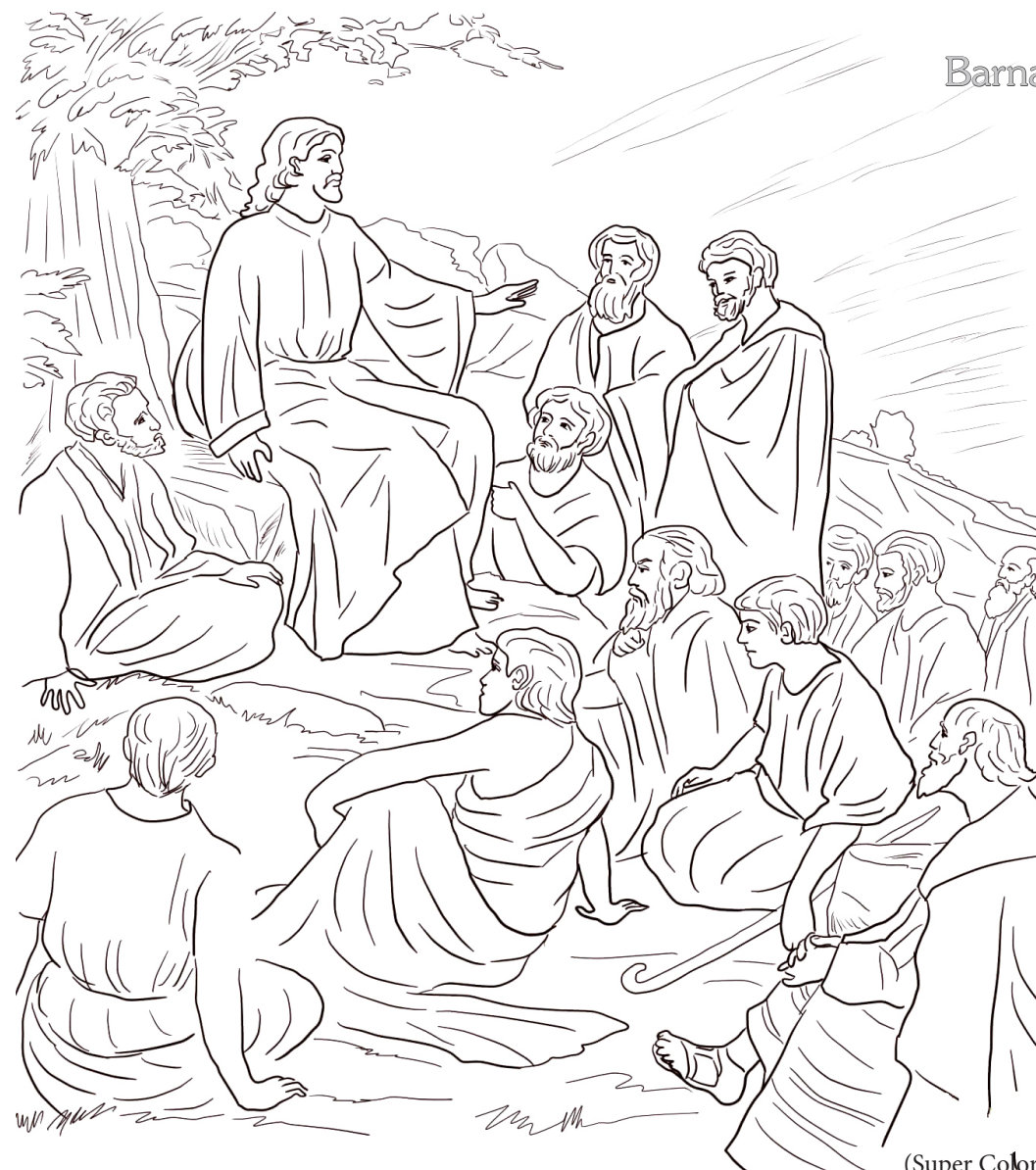
tyckte att de var som åskan som blixtrar och dundrar.

- En annan av Jesus vänner, som kallas **Natanael**, var tveksam till att tro på Jesus när en vän berättade att han hade funnit Messias. Sedan när han pratade med Jesus började han tro att han var Guds son.

Människor har olika styrkor och svagheter. Också lärjungarna hade både bra och dåliga sidor. Jesus valde dem inte för att de var perfekta. Han visste att de skulle göra dumheter ibland och välja fel ibland. Men han visste också vilka bra sidor de hade, som skulle hjälpa dem att få budskapet om Jesus till alla människor i hela världen.

Vilka är dina styrkor? Är du **impulsiv**, som Petrus? Är du **eftertänksam** som Natanael? Eller har du ett häftigt humör och blir lätt arg? I så fall är du kanske **ärlig** eller **modig** också.

Andra styrkor som du kan ha är; **kreativ, noggrann, social, positiv, nyfiken, humoristisk, tacksam, uthållig**, bra att **samarbeta**... o.s.v.



(Super Coloring)

Fundera en stund med din mamma eller pappa vilka dina styrkor är. Skriv ner dem här:

Gud älskar dej precis som du är, med dina styrkor och svagheter. Du behöver inte bli bättre eller duktigare för att han ska tycka om dig. Han älskar dig precis som du är och vill att du ska vara dig själv.

Det är ju han som har hittat på att du ska finnas och funderat vilka styrkor han ska plantera i just dig.

Vi ber:

Tack, Gud för att du har skapat mig.
Tack för att du vill att jag ska finnas.
Tack för att du gjort gjort mig

_____ och _____.

Hjälp mig att vara nöjd med mig själv.
För du har ju skapat mig just som jag är.

Eva Hagnäs

Den oförtjänta nåden är när Herren griper in



Ofta förstår vi inte den oförtjänta nåden. Det är intressant att vi naturligt sett både irriterar oss på när Herren inte griper in och när han griper in. När han straffar i Israels historia, t.ex. när Koras söner blir uppsluktade av marken för sitt upprors skull, kan vi tänka: "varför grep Herren in och straffade?". Och när vi tycker att han inte griper in tänker vi: "Herre, varför låter du denna hemskhet och oförrätt pågå?".

Hemmasonen i liknelsen om den förlorade Sonen och arbetarna i vingården är två exempel på motvilja mot nådens omfattning. I dessa, av Jesus berättade liknelser, går tankegångarna; hur kan han få, han som har slösat bort så mycket? Hur kan de som inte arbetat lika länge få samma lön som oss?

Livet som arbetstagare innebär att man får lön efter det kontrakt man har lagt namnet under, ifall man uppfyller sina arbetsuppgifter. Det är ändå en stor skillnad mellan arbetet för lön, som det finns möjlighet att uppfylla, och att bli efterskönt en stor obetalbar skuld.

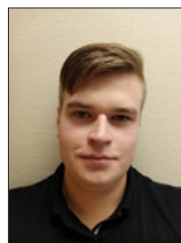
Jesaja 55 talar om att de som inte har pengar ska komma för att köpa säd och äta. De blir bjudna feta rätter och de får äta gott. Jag vet inte om du läsare har upplevt det någon gång, att du helt oväntat blir bjuden på mat. Om du har det, tänk vilken glädje det är för den som inte har pengar att då bli bjuden. Det finns

ingenting att köpa mat för och skafferiet ekar tomt, och då blir man helt oväntat bjuden på den godaste maten som finns.

Tänk vilken stor nåd. Så är det för oss i förhållandet till Gud. Vi har ingen himmelsk valuta så att vi skulle kunna betala vår frälsning och få del av den himmelska bröllopsbanketten. Men om vi vänder oss till Gud, och från de synder vi begått, så har han förlåtelse för oss. Vi har betalningen genom det förbund som han lovat genom sin tjänare Jesu verk. Gud förbarmar sig över oss och tar sig an oss eftersom han gärna vill förlåta och ha gemenskap med oss. Hans tankar sträcker sig långt över våra när han griper in och han förlåter även den största rövare och bjuder en sådan syndare på bröllopsmat.

Herren grep in genom sin Son och sonade oss med Gud. Han lät inte mörkret bli kvar över jorden utan han grep själv in för att rädda. Han vill gripa in och rädda dig från synden och ge dig av sin överflödande nåd. Fastän vi ofta inte förstår Guds kärleksfulla handlande med oss, får vi ändå med glädje tacka honom. Hans nåd gäller oss, och varar i evighet för Kristi skull!

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare



Förlåt varandra

Lukasevangeliet 23:34

Men Jesus sade: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör. Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem."

Jesus befriade människor från deras synder då han vandrade omkring här på jorden och fortsätter ännu idag att befria. Tänk att han ville förlåta även de grymma människor som hackade in spikarna genom hans oskyldiga händer och fötter.

I våra äktenskap kan det också hända att vi spikar hål i varandra. Genom ovarsamt beteende, hårda ord, likgiltighet eller svek kan vi orsaka djupa sår i den andre. Då är förlåtelsen den enda vägen vidare, för att kunna återupprätta kärleken mellan två makar. Vi behöver både be om förlåtelse och ge förlåtelse.

Om vi i egen kraft inte förmår förlåta vår livskamrat för de saker han/hon gjort mot oss, så får vi be Gud om den kraften. Genom Honom kan vi få förlåtandets vilja och kärlekens ande. Djupa sår kan ta tid att läkas, men om vi tar beslutet att förlåta och ber Gud om hjälp så kommer vi att helas.

Det kan också hända att din livskamrat eller någon annan människa som orsakat dig djup smärta, inte ens har ånger eller tycker sig ha orsak att be om förlåtelse. Då rekommenderar jag att man ändå själv, med Guds hjälp, går in

föra att förlåta oförrätterna för att inte lämna med variga sår som i längden kan växa sig till djup bitterhet. Ta gärna Jesu egna ord som hjälp i detta och be: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör".

Vilken underbar nåd att vi får ha förlåtelsen i Jesu namn och blod, som ett kärlekens redskap i våra äktenskap!

Veckans utmaning:

Tänk igenom er relation i äktenskapet. Har du saker du vet att du borde reda upp och be om förlåtelse för? Eller har du saker du ännu har svårt att förlåta?

Red upp saker som går att reda upp. Och finns det saker som känns omöjliga så sök gärna utomstående stöd och be Gud att hjälpa er i förlåtelseprocessen.

Vi ber:

Tack gode Gud att du gav oss frälsningens och förlåtelsens gåva genom Jesus Kristus. Lär oss att inse vad den kärleken kostade och vilket pris du betalade för oss så att vi får ett ödmjukt och förlåtande hjärta mot varandra. Hjälpt oss att be om förlåtelse då vi handlat orätt och hjälp oss att förlåta andras fel. Detta ber vi om i Jesu namn och hans dyrt utrunna blod. Amen.

Tanja Holmborg



Som vår dag, så skall vår kraft ock vara

Livet har fört **Leo och Mirja Vähäkangas** till många orter, både i Finland och i Sverige. Som pensionärer i Ytteresse minns de nu sitt mångskiftande liv under Guds förunderliga omsorg. Mirja är född i Kalajoki och Leo i Ylivieska. De mötte varandra i Uleåborg och grundade familj år 1962. I Uleåborg föddes deras fem första barn.

Till Eskilstuna i arbete

Mirja hade gjort det fasta beslutet att stanna hemma för att sköta barnen och sökte inte förvärvsarbete. Ekonomin var ändå kärv. Leos lön ville inte räcka till för den växande familjens alla utgifter. Detta förhållande ledde till att Leo, likt många andra finländare, åkte till Sverige för att söka en bättre utkomst.

På 1960-talet hade flera kristna finskspråkiga familjer flyttat till Eskilstuna och Surahammar-området. Så gjorde också Leo och Mirja, år 1969. Starten i ett främmande land underlättades av den hjälp som familjen fick av övriga troende vänner. I Eskilstuna bodde predikant Kalevi Heikki. Han lånade en handpenning till Leo för att kunna skaffa bostad i ett höghus. Under tiden i Eskilstuna föddes det sjätte barnet till familjen.

Till skogsarbete i Dalarna

Efter ett par år i Eskilstuna fick en familjebekant lockat Leo till skogsarbete i Dalarna. Så blev det igen att flytta. Nu till en liten ort som heter Dådran. I Falun, som var närmaste större stad, fick Mirja åter föda en frisk gosse. Ekonomiskt gick det bra för familjen i Dalarna, men så fanns det ändå andra svårigheter. Barnens skolväg var lång, ca 20 kilometer. Dessutom

kändes det som en stor fattigdom för Leo och Mirja, att det inte fanns några tronssyskon på den nya orten. Ibland, under någon helg, reste familjen till Eskilstuna för att hälsa på andra troende. Men att köra dit var ganska lång väg, över 200 kilometer.

Flytt till Luleå

För Leo och Mirja kom tanken, att det kanske kunde finnas arbete i Luleå. Där skulle det åtminstone finnas en del troende. År 1973 packade familjen åter med sin egendom och reste mot Luleå. Leos arbetsgivare, SSAB, ordnade bostad för familjen i ett höghus.

Familjen Vähäkangas fortsatte att växa och i Luleå fick de också vänner. Till familjen kom gäster på besök och familjen fick ofta gästa hos andra. Många troende var hemma från norra Sverige och således tvåspråkiga. Från tiden i Luleå lämnade många goda minnen.

Men svenskspråkiga blev Leo och Mirja inte och tanken på att flytta tillbaka till Finland började mogna. Familjens barn ville också gärna flytta bort från Luleå, pga att de ibland blev mobbade för sin tro i skolan.

Hemmastadda i Esse

Området kring Esse-Källby intresserade som ny boningsort. Därtill fanns säkert flera orsaker och för barnen var det lättast att fortsätta skolan på svenska.

År 1980 flyttade Leo och Mirja till Esse. Snart började Leo bygga ett eget hus i Ytteresse. Trösklarna i det huset nöttes länge av familjen. De yngsta barnen föddes under tiden familjen bodde i egna hemmet. Barnen växte och

snart började ynglingarna, den ena efter den andra, flyga ur boet.

Efter flytten till Esse blev Punsar bönehus hela familjens andliga hem. I bönehuset gick flera finskspråkiga mötesdeltagare och Alex Sandvall tolkade gärna talen till finska. Många äldre kristna i Esse minns ännu med värme synen då Leo och Mirja, med sin barnaskara, kom till sammankomsten. Mirjas klara sångröst blev bekant för alla och Leo blev känd som en gemytlig samtalspartner. Han har alltid haft god humor men blir allvarlig då det blir tal om tron.

Gud tillåter prövningar

I en gammal finsk sång finns orden: ”Ei nuoruuteen voi turvata, ei terveyteen täällä. Vanhemmat usein lapsensa, saa nähä paarein päällä” (Fritt översatt: ”Förtrösta ej på ungdom, ej på hälsa här. Föräldrar ofta sina barn, här på bår får se.”) En sådan erfarenhet berörde hela familjen Vähäkangas år 1988 då den äldsta sonen Vesa insjuknade i aggressiv leukemi. Vesa hann inte vara mer än tre veckor på sjukhus innan han flyttade från plågornas land, endast 23 år gammal. Vesa sörjdes också av sin unga hustru och deras två, små pojkar. Vesa var en troende yngling och lämnade ett starkt kristet vittnesbörd efter sig.

Livet blir lugnare

Efter att Leo och Mirja hade lämnat på tumanhand flyttade de, år 2007, från sitt egna hemshus till en radhuslägenhet i närheten. Några år innan hade de gemensamma pensionärsåren börjat. Paret gjorde många resor till Svanstein i Sverige, där en av sönerna med familj bor. Med hjälp av sina söner byggde Leo och Mirja en egen stuga i närheten av Svanstein, i Kuittasjärvi. Resorna till stugan kombinerades ofta med mötesresor.

Livet hänger i en skör tråd

Få människor får leva helt friska ända till ålderdomen. Leo har under en längre tid haft olika problem med hälsan, men det hårdaste slaget gav coronaviruset. I oktober 2021 fick Leo feber och konditionen blev svag. Han hamnade in på intensivvår i Vasa.

I en och en halv vecka var Leo nersövd och befann sig på gränsen mellan liv och död.

Mirja-stackare var rädd att mista sin kära make och läkaren hade sagt att den här patienten inte kommer att klara sig ur situationen. Riktigt bokstavligen ropade Mirja ut sin nöd till Gud då hon var ensam hemma. Ett sådant under skedde, som många inte mera vågade vänta, och så småningom började Leo få krafter tillbaka. Efter en och en halv månad på sjukhus kom han igen hem till Mirja.

Det är förunderligt att höra, att Leo själv inte upplevde sjukdomen som svår att uthärda. Då han var som svagast och inte själv orkade andas var han nersövd. När han var vaken kände han ingen oro ty Guds frid fyllde hans innersta. Också sjuksköterna förundrade sig över hur nöjd Leo hade varit hela tiden och hur trygg känsla han verkade ha. Bibelns löfte uppfylldes: ”En tillflykt är han, urtidens Gud, och här nere råder hans eviga armar.” (5 Moseb. 33:27) Mirja, å sin sida, berättar hur hon försökte klara sig då hon var ensam hemma och nöden för Leo var som störst. När det var svårt att somna om kvällarna satte hon någon gammal predikokassetten att snurra. På så sätt fick hon Guds ords tröst till sitt oroliga hjärta och kunde somna in. Den bästa trösten hade hon i urtidens Gud. Också vetskapen om att tronsvännerna bar med förböner betydde mycket.

I Herrens ledning

Leo och Mirja har erfårit hur Guds goda mening och ledning ofta kommer genom tunga prövningar, nu senast under Leos sjukdomstid. Tronsfrågorna finns då som det främsta i samtalen med de egna barnen. Var och en av dem hade möjlighet att omfamna sin far. De ville försäkra sig om att inget trycker samvetet, ifall avskedets stund är kommen.

Leo och Mirja ser tillbaka på sitt gångna, mångskiftande liv. Gud har aldrig övergett, fastän han har provat. Herren har själv lovat: ”*som dina dagar är, så skall din kraft ock vara.*” Paret Vähäkangas har fått njuta av Guds barns broderliga och systerliga stöd där de bott på olika orter. I hjärtat har, livet igenom, ekat Jesu ord: ”*behåll det du har, så att ingen tar din krona.*” (Upp. 3:11)

Jorma Pesämaa



Man och kvinna i skapelsen

Vi kommer nu in på den kristna människosynen. Först tar vi upp allmänna frågor, som berör hela mänskligheten. Det gäller alltså alla människor, vare sig man tror på Gud eller inte, eftersom det handlar om saker som är givna redan vid skapelsen. I nästa avsnitt kommer vi in på, vad som gäller specifikt i kristna sammanhang.

Skapelsen

Gud sade: ”Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden.” Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Denna text, från den Första Mosebok 1, är grundläggande för den kristna människosynen. Det som här betonas återkommer sedan på andra ställen i Bibeln, både i Gamla och Nya testamentet. Men vad är det som poängteras?

Jo, att människan (dvs. Människosläktet) - skapades till att vara Guds avbild, till att vara Gud lik.
- skapades till att råda över jorden – att härska över djuren
- blev välsignad av Gud
- fick uppdraget att vara fruktsam och föröka sig.

En intressant detalj i sammanhanget är att det påpekas inte mindre än fem gånger, att människan är skapad till Guds avbild. Det beskrivs med flera olika formuleringar: “.. till vår avbild, till att vara lika oss, Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.” (Kurs, R.I).

Vad gäller den sista satsen kan det noteras, att det på hebreiska egentligen står: “manligt och kvinnligt skapade han dem.” Vi människor är med andra ord skapade till att vara Guds avbild, att återspegla hans härlighet. I Psaltaren 8 beskriver David det så här: “Dock gjorde du honom nästan till ett gudaväsen.”

Man och kvinna
i skapelsen, i äktenskapet
och i församlingen.
Del 1/3

*Gud skapade människan till sin avbild,
till Guds avbild skapade han henne,
till man och kvinna skapade han dem.”*



Varje människa, varje individ, oberoende av om man är man eller kvinna, är alltså Guds avbild och skapad av honom till att vara detta.

1 Mos2

Herren Gud sade “*det är inte bra för mannen att vara ensam. Jag skall göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like... Då lät Herren Gud en tung sömn falla över mannen och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och Herren Gud formade en kvinna av revbenet som han tagit av mannen och förde henne fram till honom...*”
Intressant nog kommer initiativet till kvinnans skapelse inte från mannen själv, alltså Adam, utan från Gud. Han vill inte att mannen skulle vara ensam, därför skapade han kvinnan till att vara en hjälp för mannen. Man och kvinna är kallade till att stå vid varandras sida! Man och kvinna har alltså en dubbel uppgift: i relation till djuren att härska och råda över dem – i relation till varandra att vara varandra till stöd och hjälp.

Man och kvinna är därför jämlika – och samtidigt olika. Både Gamla och Nya testamentet beskriver genomgående mannen som sin hustrus huvud (även om termen

bara påträffas i NT). Kvinnan skapades som hjälp för mannen; Adam gav Eva hennes namn, något som i dåtidens kultur angav en överordnad ställning; Gud säger i anslutning till syndafallet att mannen kommer att råda över sin hustru, osv.. I Nya testamentet framställs mannen som kvinnans huvud, bl.a med tanke på ordningsföljden i skapelsen och eftersom det var Eva som förledde Adam till synd och inte tvärtom (1 Tim. 2:13–14, 1 Kor. 11:8–9).

I dagens svenska samhälle kan sådana resonemang låta märkliga och föräldrade, t.om upprörande. Det är därför lätt att missförstå eller misstolka vad Bibeln egentligen säger. Man kan inte rätt förstå Bibelns människosyn utan att ta hänsyn till andra relevanta ställen, t. ex förutsättningen av 1 Kor. 11:11–12 och Paulus radikala framställning av samhörigheten och det ömsesidiga beroendet i äktenskapet (1 Kor. 7:4).

Ur boken *Tillsammans – Gud till ära och människor till tjänst.*

Rune Imberg.

Förkortat. (Publicerat med lov av utgivaren).



Interju med Dennis Svenfelt

Dennis Svenfelt har fått kallelse att tjäna Herren i Lettlands kyrka. Kyrkan är bekant för oss i och med att Frebe, fridsföreningen i södra Finland, har haft missionsarbete där sedan 1990-talet. Under flera år bodde Jouko Talonen i Lettland. Också Jukka Malinen och undertecknad har besökt landet och predikat i dess kyrkor. Själv besökte jag också Liepaja, där Dennis kommer att tjäna.

Lff fick en intressant fråga av dig, Dennis. Du har fått kallelse att tjäna Herren i Lettland och presenterade detta för oss såsom en möjlighet att göra missionsarbete. För mig personligen kändes detta som något som Gud har berett under flera år. Men vem är Dennis Svenfelt? Kan du berätta någonting om dig för att andra läsare i Missionstidningen skulle få en aning vem broder Dennis är?

– Jag är Dennis Svenfelt. Född 8 maj 1995 och är uppvuxen i Källby. Jag är präst och teolog och är inskriven i Flynängens bönehus. Ofta inleds en presentation av *vem man är* med att ens namn tillkännages, tidpunkten för ens födelse och uppväxt. Yrke och arbetsplats förekommer ofta om presentationen inte sker i en kontext där det är uppenbart. Svaren är i sig själva sällan särskilt intressanta, de besvarar inte på djupet frågan: vem är du? Svaren får sin relevans av att de utgör en vedertagen startpunkt för att lära känna en annan människa. Svaren gör sig bäst i ett verkligt möte där lyssnaren kan ställa fördjupande

följdfrågor. I skriven text anses svaren utgöra någon slags minimumnivå av kunskap om en annan människa.

Varför till Lettland? Hur blev dörren öppnad för dig till att tjäna i Lettland?

– Det är väldigt konkret och påtagligt en vägledning och överraskning från Guds sida. Innan jag reste i väg den 25.11 visste jag inte svaret på de båda frågorna. Under Kyrkhelg Nord sade Jan Nygård, kaplan i Karleby svenska församling, att jag skulle kontakta biskop Hans Jönsson i Lettland. Eftersom jag varken kände till Lettland, kyrkan i Lettland eller biskop Jönsson tog det länge innan jag tog kontakt. När jag den 26.11 steg in i sakristian i katedralkyrkan i Liepaja tändes ett ljus och svaret på frågan ”Gud vart sänder du mig”, kom. Under några dagar med biskop Jönsson blev det klart att vi delade samma teologiska betoningar och visioner. Jag väcktes av en längtan att stiga in och tjäna kyrkan i Lettland eftersom det verkar som en god plats, förberedd av Herren, för mig. Biskop Jönsson kände i våra samtal tillräckligt mycket av Andens vingslag, som han uttryckte det, för att vilja gå vidare och kalla mig till tjänst.

Vilka blir dina uppgifter i den Lettländska kyrkan?

– Biskop Jönsson vill involvera mig i olika pionjärprojekt. Min tjänst kan liknas vid en stol. En stadig stol behöver flera ben att stå på. Vi vet inte i vilken takt olika saker växer. Därför behöver min tjänst flera ben att stå på.

De tre största bitarna skulle vara att försöka grunda en internationell församling i stiftet. En församling för sådana som inte har lettiska som modersmål. Det finns planer på att åka till Indien till våren för att arbeta på deras missionsfält och upprätta retreatverksamhet.

Vill du ge oss en kort presentation av kyrkan i Lettland?

– Den del av ”Guds rike i Lettland”, för att använda ett uttryck av min kommande biskop, som åsyftas är Lettland evangelisk-lutherska kyrka som på lettiska förkortas LELB. Lettland bildades år 1918 och LELB år 1922. Kyrkans första biskop Karlis Irbe vigdes av den svenska ärkebiskopen Natan Söderblom. Det finns historiska belegg för kristen närvaro av det område som kom att bli Lettland från 1000-talet. Kristendomen kom från Danmark, Tyskland och Ryssland. Den första tydliga kyrkobilddningen kan spåras till St Meinhard som fungerade som biskop i Lettland år 1186-1196.

Det fanns starka förbindelser mellan Tyskland och Riga som ledde till att den reformatoriska rörelsen snabbt kom till Lettland. År 1522 anställde stadsrådet i Riga en präst med reformatorisk förkunnelse och Riga gjorde därför anspråk på att vara den första lutherska staden.

LELB inledades i tre stift år 2007 och biskop Jönsson är biskop för ett av dem. Detta stift har sitt säte i Liepajas Heliga Trefaldighetskyrka. Liepaja är Lettlands tredje största stad och är en kuststad. Stiftet består av 50 präster, 125 församlingar och ungefär 10 000 medlemmar. Innan pandemin deltog runt 3000 personer varje söndag i mässan i någon av kyrkorna.

Vad skulle du önska av oss i bönehusföreningar?

– Mer kunde nämnas och kommer att nämnas i andra sammanhang men jag hoppas att detta gett en tillfredsställande första bekantskap. Runt den 15 januari 2023 åker jag till Lettland.

Ju närmare datumet kommer desto mer känns det. Först var det bara ljuva känslor och förhoppningar. Nu börjar också fruktan och bävan komma växande. Jag är i enormt behov av era förböner. Skorna jag ska stiga i är för stora. Samtidigt vet jag att oavsett erfarenhet, utbildning och träning kommer det alltid att finnas den aspekten med när man arbetar i Herrens vingård. Bibelförkunnaren Sven Reichmann brukade säga att det får vara så för att det ska bli tydligt att kraften kommer från Gud.

Jag behöver förbön för de lettiska språkstuderna och för alla olika aspekter av församlingsarbete och prästtjänst jag kommer stå inför. Jag kommer möta både det kända och det okända och behöver Guds beskydd, välsignelse, förbarmande och vägledning. Både i mitt arbete och i det vardagliga så som att börja trivas och hitta ett socialt kontaktnät. När man river upp tältpålar på det här sättet för att flytta till ett nytt land börjar Paulus vädjan och förbön i sina brev att få en ny karaktär. Nu, mer än någonsin, blir de bibelorden än mer relevanta och relaterande när man själv bryter upp från det kända för att arbeta på okänd mark.

Den som önskar nyhetsbrev kan sända en begäran till följande adress:
svenfelt.dennis@hotmail.com

Vi önskar dig, Dennis, Guds rika välsignelse inför uppdraget i Lettland. Må den treenige Guden leda dina steg i allt så att Kristus Jesus och hans försoningsdöd för oss syndare skulle bli känd och många nya människor hitta sin tröst i Kristi fullbordade verk.

Vesa Pöyhtäri

En frivillig och öppen stödring har grundats för att be och samla in medel för arbetet. Kontaktpersoner:
Boris Mård, 0505771597
Olav Vikström, 0505317405



Till minne av vår kära Ludvig Mika Johannes Eklund

Den 29:e mars 2022 slutade Ludvigs hjärta att slå och han fick flytta hem till himlen. Hem till barnvännen Jesus, där han får leka med sina syskon som redan gått hem före honom. Nu får han vara glad och fri, utan sjukdom och lidande. Ludvig föddes en sommardag i juni år 2013. Han var en perfekt liten gosse med brunt hår och bruna ögon. Han kom med glädje till oss alla i familjen, efter storasyskonens bortgångar, och vi fick något fint att fokusera på. Tyvärr kom beskedet redan tidigt, bara en vecka efter födseln, att Ludvig har sjukdomen INCL, precis som storebror Jerker och storasyster Cecilia. Jag minns att mamma har berättat att hon tyckte att Ludvig var så fin – ja, för fin för denna värld, när hon såg på honom där på BB. Och hon tänkte att vi kommer att få ha honom, bara till låns.

Beskedet om sjukdomen tog hårt på oss alla men vi hade ju fått Ludvig till vår familj och vår uppgift var att älska och ta hand om honom på bästa sätt. Vilken glädje Ludvig gav oss alla. Både när han var liten bebis, när sjukdomen ännu inte hade gjort sig påmind, och i senare ålder när hans sjukdom krävde vård och all uppmärksamhet. Ludvig hann lära sig att krypa och gå med stöd. När Ludvig var 1 år och 8 månader gammal var hela familjen på resa till Gällivare. Det här var en resa som

vi hade fått av Project Liv. På resan blev Ludvig sjuk och han fick sin första kramp. Efter det här gick hans utveckling bara bakåt.

På grund av sjukdomen försvann en del sinnen men känseln och hörseln var starka. Varje söndagmorgon lyssnade Ludvig på söndagsskolan via YouTube och varje söndageftermiddag lyssnade han på sammankomst. Det kändes viktigt för oss att Ludvig kunde vara delaktig i församlingen, fastän han inte kunde delta fysiskt.

Det bästa Ludvig visste var att bada. Ett varmt och skönt bad kunde lindra smärta och orolighet. Även när han hade bra dagar, utan smärta, fick han bada och då kunde man se honom slappna av och njuta. Att sitta i en trygg famn och lyssna på lugn musik var också något som Ludvig tyckte om. Även massager av olika slag var något av det bästa han visste.

Ludvig hade ett bra liv med otroliga människor runtomkring sig som älskade honom och brydde sig om honom. Ludvig fick må rätt så bra nästan hela sitt korta liv. När han var liten var han några få gånger på sjukhus på grund av RS virus och efter en PEG operation. Men utöver detta behövde han inte vara inlagd på

sjukhus förrän under det sista året. Det sista levnadsåret präglades av infektion på infektion och skyhöga värden, men Ludvig repade sig någorlunda mellan varven. Han var en kämpe som inte gav upp i första taget.

Ludvig fick en fin begravning. Den 9:e april 2022 ringde kyrkklockorna vid Esse kyrka och vi fick ta ett sista farväl. Den pensionerade kyrkoherden Kaj Granlund jordfäste Ludvig. Jordfästningen var sorglig men fin. En tröst i sorgen kom från sången ”Hemma i himlen” som våra kusiner sjöng i kyrkan. Det är många gånger under Ludvigs liv man har undrat över vilken meningen är med allt detta. Jag har ännu inte fått något svar, men valt att förtrösta och lita på Herren genom allt. Jag är otroligt tacksam över att fått ha Ludvig som lillebror. Han har lärt mig och många andra så mycket. Vi har även träffat många underbara människor genom Ludvig. Det är vårdare, terapeuter och människor i samma livssituation. Människor som vi annars aldrig hade träffat. Sorgen är oändlig men man lär sig att leva med den och hoppet om återseende står kvar.

Kära vänner, kom gärna ihåg vår familj i bön.

***Frid över Ludvigs minne!
Storasyster Ellinor***

*“Hemma i himlen ska ingen mer gråta,
Herren ska själv torka tårarna av.
Hemma i himlen ska ingen mer sörja,
ingen ska dö eller läggas i grav.
Tänk, vilket jubel, ja, tänk vilket jubel,
när alla saliga bärgats i hamn!
Tänk, vilket jubel, ja, tänk vilket jubel!
Lovsångens ämne blir Frälsarens namn.*

*Hemma i himlen är smärtorna borta,
ingen ska lida och pinas som här.
Hemma i himlen ska ingen mer klaga,
fullkomlig glädje ska fylla oss där.
Tänk, vilket jubel...*

*Hemma i himlen ska lovsången tona,
mäktig som havet när böljorna slår.
Hemma i himlen blir alla ting nya,
rena som Jesus kring tronen vi står.
Tänk, vilket jubel...*

*Lammet är värdigt, ja, Lammet är värdigt,
du som blev slaktad och köpte mej fri!
Äran och lovsången tillhör dej,
Jesus, målet är du, vi hos dej ska förbli!
Tänk, vilket jubel...”*

Understöd via MobilePay

Du kan stöda LFFs arbete genom att betala in via MobilePay till något av följande konton. Du väljer själv understödsområde och summa. Notera att det finns LFF – Allmänt stöd ifall du är osäker vart du vill betala.

Stöd gärna månatligen genom att göra en automatisk betalning från ditt konto.

MobilePay

LFF – Allmänt stöd	MobilePay: 32176
Albanien mission	MobilePay: 21842
Rysslandsmission	MobilePay: 57839
Mission i Lettland	MobilePay: 74343
Familjearbete	MobilePay: 87266
Barn- och ungdomsarbete	MobilePay: 91004
LFF – Evenemang	MobilePay: 63132
Radio LFF	MobilePay: 92368



Må Gud rikligen välsigna era offergåvor!

Prenumerationer för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).

Norge 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).

Övriga 40 € + porto
(Obs. Betalningarna i euro).

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer i Finland

Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrsvæien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Fakturering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

KYRKHELG SYD

25–27.3.2022

Petruskyrkan, Helsingfors

Anmälan senast 21.3.2022,

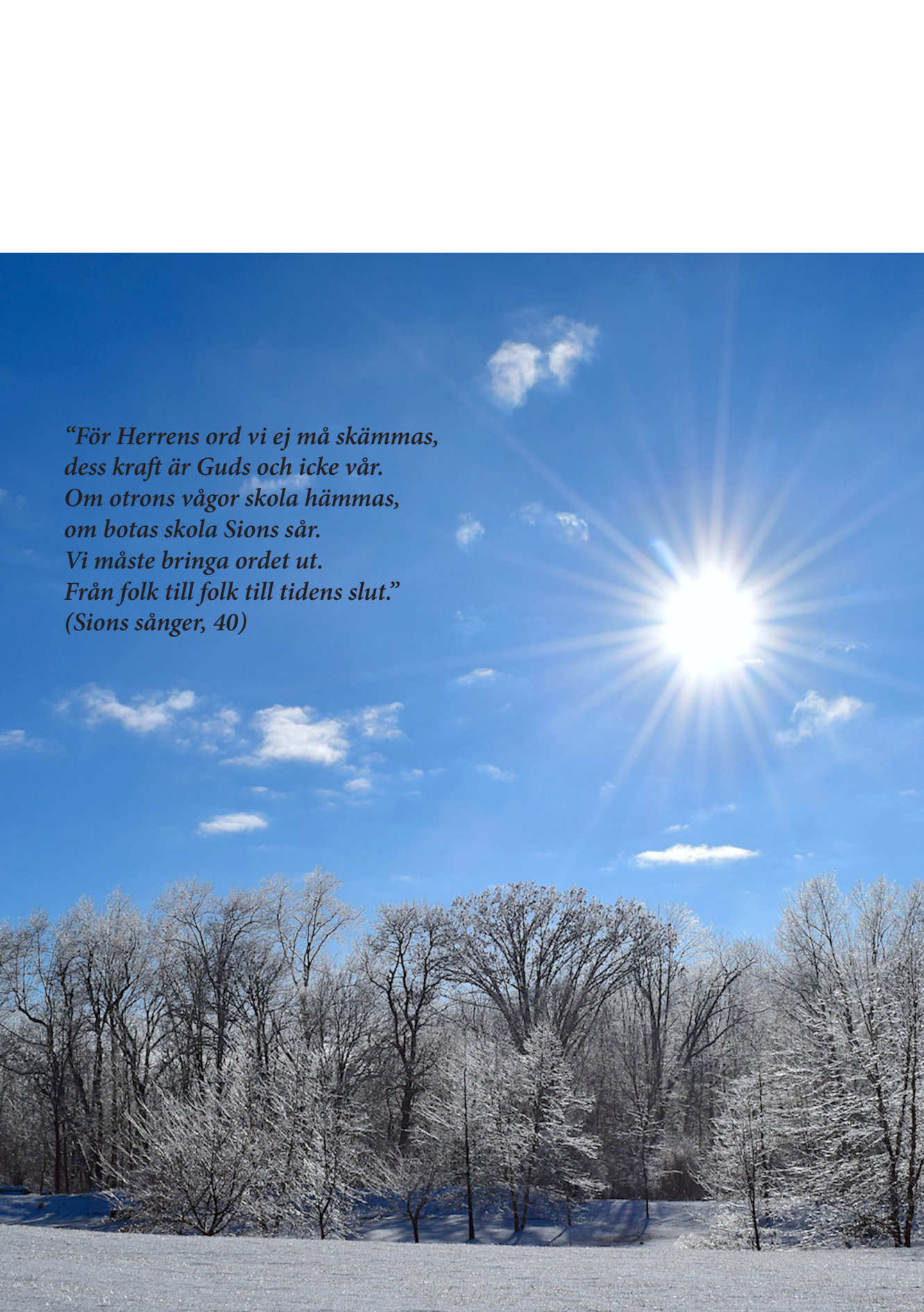
petrus.fors@evl.fi eller 09-2340 7100

Skriften öppnar sig



Medverkande: Jouko Talonen, Vesa Ollilainen, Majlis Janatuinen, Fiona Chow, Pekka Reini-kainen, Leif Nummela, Karin Degerman, Sara Hagman, Kingdoms Singers, Open Doors m.fl.

www.kyrkhelg.fi

A winter landscape featuring a snow-covered field in the foreground and a dense line of trees in the middle ground. The trees are mostly bare, with some evergreens, all heavily laden with snow. The sky is a vibrant blue, filled with scattered white clouds. A bright sun is positioned in the upper right quadrant, creating a prominent starburst effect with rays of light extending across the sky.

*“För Herrens ord vi ej må skämmas,
dess kraft är Guds och icke vår.
Om otrons vågor skola hämmas,
om botas skola Sions sår.
Vi måste bringa ordet ut.
Från folk till folk till tidens slut.”
(Sions sånger, 40)*